

Matth. 5. n. 11. Beati estis, cum maledixerint vobis, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne malum adversum vos, mentientes, propter me.

VERSIONES.

Syriacus. Beati vos, quum exprobraverint vobis, vosque persecuti fuerint; & dixerint omne verbum malum adversum vos propter me, in mendacio.

Vatablus. Beati estis, cum probrajecerint in vos, & persecuti fuerint, dixerintque quodvis malum verbum, &c.

Tertull. ad ver. Beati eritis, cum vos desiderios Gnosticos, cap. 9. cuti fuerint, & dixerint mala.

Theophylactus. Beati estis, quando exprobraverint vos.

ALTER TEXTUS.

Lucas 6. n. 22. Beati eritis, cum vos oderint homines, & cum separaverint vos, & exprobraverint, & ejecerint nomen vestrum tanquam malum propter filium hominis.

EXPOSITIO.

237. TOLERANTIAM persecutionum, ut excellentissimum, non solum proposuit Dominus, ut praestantius aliis beatitudinibus, sed etiam nunc specialiter explicat modo hic secundum ejus partes, & sequenti versu secundum praemium. Et quantum ad praesens, ut recte observat Albertus Magnus, tria facit Dominus. Apponit persecutionum partes: cum maledixerint vos, &c. Secundum modum, mentientes Tertio causam, propter me. Et nota, quod non ait Dominus in nostro Matthaei textu: Beati eritis, sed estis, quia tolerantia persecutionum jam de praesenti facit beatos. Si vero Lucas ait, Beati eritis; est alius sermo distinctus, ut iam notavi quae 1. & 2. Et etiam respicit tempus praesens ad ipsa maledicta; quia tunc futuri sunt beati, cum eos oderint homines.

238. Triplex potest distingui persecutio, ut norant D. Paschasius lib. 3. in Matth. Albertus Magnus, S. Thomas, Hugo, cordis, operis, & oris. Et haec tres persecutiones hic ponuntur. Persecutio

cordis: Cum maledixerint vobis homines. Maledicta, ac convicia, & vituperia, quae iniqui in Sanctos injiciunt, ex odio cordis procedunt. Ut ait Hugo, ex eo quod peccatores detrahunt justis, inde aperte colligitur, quod ipsi sint probi & sancti; peccatores enim sibi similes. Psalm. 9. num. 24. Laudatur peccator in desideris animae suae, & iniquus benedicitur; nempe à sui consimilibus, ut tenet communis vox Expositorum. At contra justos aliter se habent iniqui. Eleganter ait Chrysostomus hom. 15. in Matth. Dixerint omne malum adversum vos; videlicet ostendens ipsorum hoc esse proprium. Iniquorum consuetudo est, ut in justos, quos odio habent, omnem projiciant malorum congeriem, ad eorum virtutem in aliorum oculis obscurandam, & obnubilendam.

Insectatio operis: Et persecuti vos fuerint. Interlinealis, Persequi est, vim inferre, vel insulsi appere; ut faciunt iniqui in justos. Exod. 15. numero 9. Dixit inimicus: Persequar, & comprehendam, dividam spolia, implebitur anima mea. Sed ipse descendit vivus in profundum, & justus ambulans super mare venerunt ad Terram promissionis. Persecutio oris: & dixerint omne malum; scilicet verbum, ut habent Syriacus, Pagninus, Vatablus, Arias; adversus vos; hoc est, dixerint contra vos blasphemias, falsa crimina, & impositiones Blasphemiamur, & obsecramus, 1. 1. Cor. 4. Corinth. 4. n. 13. Sedens adversus fratrem suum loquebaris, & adversus filium matris tuae ponebas scandalum, Psalm. 49. num. 20. Et si maledicere referas ad persecutionem oris, adhuc distinguitur maledicere, à malum dicere, ut notant Haymon, D. Thomas. Nam maledicere est praesentibus injurias inferre; & malum dicere est absentibus derogare, ac detrahere: iniqui enim in justos semper duos se habent, sive sint praesentes, sive absentes.

Mentientes, sicut habet Syriacus, in mendacio. Ecce mobas persecutionis. Dicunt, & faciunt illa iniqui, non ex veritate, sed ex mendacio. Mendaces ostendit; quia maculaverunt illum, Sapient. 10. num. 14. Animosè illa contemnenda sunt à sanctis Martyribus, cum ex mendacio proferantur. Propter me. Ecce tertium, quod est causa, & motivum persecutionis, quia, ut ait Chrysostomus citatus: Qui mendaciter blasphematur, & propter Deum, beatus est; sed si alterum deest, non est merces beatitudinis. Ad beatitudinem requiritur, quod illa contumelia, & persecutiones sustineantur ob Christum, 1. Petr. 4. num. 14. Si exprobramini in nomine Christi, beati eritis. Quia, ut ait D. August. epist. 61. Pana non facit Martirem, sed causa.

QUESTIO XXXI.

Quare Christus Dominus hic non loquitur cum turbis, sed specialiter ad discipulos sermonem dirigat?

241. In ceteris beatitudinibus cum omnibus loquitur Dominus: Beati pauperes spiritu: beat

Difficultas quaestio.

beati mites, &c. At cum ad tolerantiam persecutionum, quæ sit per falsa testimonia, opprobria, ac tormenta, devenit, non jam cum turbis, sed cum discipulis habet sermonem; nam ad illos ait: Beati estis, cum maledixerint vobis, &c.

242. Respondeo primò, quod hæc dicit Dominus discipulis, & coram turbis, ut eos praemuniret, & corroboraret ad hujusmodi persecutiones sufferendas. Nam, ut ait D. Gregorius homil. 35. in Evangelia. Minus jacula serunt, quæ praevidentur. Et hæc dixit discipulis tanquam propria ipsorum coram turbis, ut quando populi, & nationes viderent discipulos in mundo vexatos, opprobriisque affectos, eorum innocentiam intelligerent, cum illa homines mentientes, & à veritate aberrantes machinarentur, ac dicerent in eos. Et etiam turbæ scandalum non passæ essent in persecutione discipulorum, cum illa omnia à Christo essent prædicta propter ipsum sufferenda. Et ut etiam turbæ viderent meritum & virtutem discipulorum, qui cum illas insectationes, ac vexationes seirent; à Christo non recedunt, sed omnia conculcantes ei firmiter adhaerent.

243. Secundò, D. Chrysostomus homil. 15. Hic, ait, non insinuat posuit, sed ad ipsos profus dirigendo sermonem, dicens: Beati estis, cum exprobraverint vos; videlicet ostendens, ipsorum hoc esse proprium, & super omnes alios, istud dictum esse proprium. Theophylactus. Ad ipsos Apostolos se convertit, ostendens, quod maxime proprium sit doctribus appropria audire. Cum discipuli essent creati doctores, & magistri totius orbis, eis commendat Dominus specialiter patientiam, quia hæc maxime necessaria est magistris, præceptoribus, ac Prædicatoribus, qui sepe ob veritatem, quam docent, maledicuntur à populis, & ab auditoribus; & tamen eorum munus est, illa contemnerè, & communi consulere bono.

244. Tertio, D. Thomas supra ab eo loco: Beati pauperes; instruit generaliter ea, quæ erant perfectionis hic sermonem ad discipulos dirigit, ubi primò monet eos ad passionum tolerantiam; secundò ad executionem sui officij diligentiam: Vos estis sal terra. Postquam Dominus generaliter cum omnibus locutus est, ad discipulos suos ordinat sermonem, eosque instruit primò in persecutionum tolerantia, secundò in munere sui officij; Vos estis sal terra; quia hæc duo valde connexa sunt; qui enim habet officium publicum, multis est expositus incommodis, & ideo magna patientia indiget. Et ita cum instigaretur David ab Abisai, ut Semei interficeretur, ait Rex: An ignoro, hodie me factum Regem super Israel, 2. Reg. 19. num. 22. Quia, cum illa die se existimaret creatum Regem, multa patientia indigebat. D. Bernardus hoc luculenter explicat ser. 25. in Cantica. Ubi Prælatos ad subditorum convicia supportanda comparat cum Medicis, Medicos se, ait, non dominos agnoscentes, parans confestim adversus ebrensem animam, non vindictam, sed medicinam.

245. Quarto, Cajetanus, Novitius hujus beati udinis significatur, ait, per hoc, quod reliquis in tertia persona descriptis hæc sola in secunda persona promulgatur ad ipsius noviter Incarnati Verbi discipulos, dicendo: Beati estis: Cæteras beatitudines existimat Cajetanus veluti communes novo, & ut Sylveira in Evang. Tom. 11.

Qui habent officium publicum, indigent patientia. 2. Reg. 19. Bernard. 25. in Cantica. 245. Cajetanus. Patientia propria discipulorum Christi.

ad persecutionem devenit, tanquam propriam novæ legis, ideo ad suos discipulos se convertit. Tam perfecta, raraque virtus tunc in hominibus reperitur, cum Christi Domini præfulgens nitet exemplum.

246. Quintò, D. Paschasius lib. 3. in Matth. D. Thomas supra datus. Hic sermonem ad discipulos dicitur, ubi monet eos ad passionum tolerantiam, quod opus perfectum habet. Ubi explicatur beatitudo paupertatis, famis, sitis, lachrymarum, & turbis omnibus proponitur. At ubi venit sermo de patientia inter falsa testimonia, calumnias, opprobria, ac injurias, jam non cum turbis, sed cum solis Apostolis agit. Quia patienter cum silentio sustinere falsas impositiones, impudenter contumeliosaque verba, paucorum, & perfectissimorum est, cum hoc valde durissimum, acerbumque sit. Quod latè meditator Ambrosius D. Ambrosius lib. 2. de interpellatione in Job cap. 3. Amiserat, ait, Job omnia sua: patiebatur vulnera caro ejus; manebat; ut tentationes verborum vinceret, nihil enim si penetrat animam, sicut sermo faciat: nihil iterum sic mordet ut durior sermo. Multi, cum vicerint adhibita tormena, sermonum duritiam non sustinerunt.

247. Quantæ verò perfectionis, si hæc patientia, ait Jacobus 1. num. 4. Patientia opus perfectum habet. Sed quid dicitur in hoc peculiariter de patientia? Nonne omnis virtus opus perfectum habet, aliter virtutes non essent, si hac perfectione carerent. Quid ergo peculiare habet in hoc patientia? Serm. de patientia, de illa ait D. Zeno. Patientia omnes devitat, aut portat injurias. Et postea ad finem serm. ait: O quam vellem te, si possem, rerum omnium regina patientia, magnis clamoribus celebrare. Scio enim, quia non tantam in multiplicandis virtutibus laudem ponis, quantum in finiendis. Expende ultima verba. Unaquæque virtus suam habet opus perfectum, at patientia negotium est perficere, & consummare ipsas virtutes, ita ut unaquæque per patientiam habeat ultimatum, & absolutam numeris omnibus perfectionem, ut ipse sanctus Pater discurrendo per aliquas virtutes comprobatur, & ostendit.

Matth. 5. n. 12. Gaudete, & exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cælis: sic enim persecuti sunt Prophetas, qui fuerunt ante vos.

VERSIONES.

Syriacus. Tunc gaudete, & exultate, quoniam merces vestra multa est in cælis: sic enim persecuti sunt Prophetas, qui vos præcesserunt.

Text. Hebraic. Quoniam præmium vestrum.